

§ 25. Zaświadczenia, odpisy i wyciągi z rejestru są wydawane na każde pisemne żądanie:

- 1) organów jednostki, której wpis dotyczy,
- 2) zrzeczenia jednostek, którego członkiem jest jednostka wpisana do rejestru,
- 3) organu tworzącego jednostkę lub organu sprawującego nadzór nad jednostką,
- 4) innej osoby, która wykaże w tym swój interes prawny.

Przepisy § 24 ust. 1 i 3 stosuje się odpowiednio.

§ 26. Przepisy niniejszego rozdziału dotyczące jednostek badawczo-rozwojowych stosuje się odpowiednio do zrzeczeń tych jednostek.

### Rozdział 3

#### Przepis końcowy.

§ 27. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

## 12

### ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 stycznia 1986 r.

#### zmieniające rozporządzenie w sprawie kwot najniższych emerytur i rent.

Na podstawie art. 67 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267 oraz z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie najniższych emerytur i rent (Dz. U. Nr 8, poz. 44) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kwoty najniższych emerytur, rent inwalidzkich i rent rodzinnych nie mogą być niższe niż:

- 1) 7 000 zł miesięcznie — emerytura, renta rodzinna, renta inwalidzka I i II grupy oraz renta inwalidzka III grupy dla inwalidów, którzy osiągnęli wiek: 55 lat kobieta i 60 lat mężczyzna,
- 2) 5 200 zł miesięcznie — renta inwalidzka III grupy dla inwalidów, którzy nie osiągnęli wieku określonego w pkt 1”.

§ 2. W związku z podwyższeniem najniższych emerytur i rent w myśl § 1 z dniem wejścia w życie rozporządzenia tracą moc:

- 1) § 5 uchwały nr 80 Rady Ministrów z dnia 20 maja 1985 r. w sprawie podwyższenia niektórych emerytur i rent rolników indywidualnych (Monitor Polski Nr 13, poz. 97),
- 2) § 12a uchwały nr 27 Rady Ministrów z dnia 4 marca 1985 r. w sprawie podwyższenia niektórych emerytur i rent (Monitor Polski Nr 4, poz. 29 i Nr 13, poz. 97).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1986 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

## 13

### ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 stycznia 1986 r.

#### w sprawie waloryzacji świadczeń emerytalno-rentowych wypłacanych rolnikom indywidualnym i członkom ich rodzin oraz wysokości składki na Fundusz Ubezpieczenia Społecznego Rolników.

Na podstawie art. 15 ust. 6 pkt 2, art. 22 ust. 2, art. 43 ust. 3 pkt 1, art. 46 oraz art. 47 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 40,

poz. 268, z 1984 r. Nr 52, poz. 269 oraz z 1985 r. Nr 24, poz. 102) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Emerytury, renty inwalidzkie oraz renty rodzinne przysługujące na podstawie ustawy z dnia 14 grud-

nia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 268, z 1984 r. Nr 52, poz. 269 oraz z 1985 r. Nr 24, poz. 102), zwanej dalej „ustawą”, podlegają corocznej waloryzacji na zasadach określonych w § 2—4.

2. Waloryzacja emerytur i rent następuje, z zastrzeżeniem § 2 ust. 1 pkt 1, od dnia 1 marca każdego roku i obejmuje emerytury i renty przyznane przed dniem 1 stycznia roku poprzedniego.

§ 2. 1. Waloryzacji emerytur i rent inwalidzkich dokonuje się w sposób następujący:

- 1) podstawową wysokość emerytur i rent inwalidzkich podwyższa się odpowiednio do podwyższenia najniższej emerytury pracowniczej — każdorazowo z dniem podwyższenia tej emerytury,
- 2) kwoty stanowiące zwiększenie wysokości emerytur i rent z tytułu:
  - a) wartości sprzedanych produktów rolnych,
  - b) wartości przekazanych Państwu gruntów, sadów, krzewów owocowych i innych plantacji, lasów oraz budynków,
  - c) zrzeczenia się prawa do bezpłatnego korzystania z lokalu mieszkalnego i pomieszczeń gospodarczych

podwyższa się o taki procent, o jaki wzrosły ceny skupu produktów rolnych w roku poprzedzającym rok waloryzacji w stosunku do roku ubiegłego.

2. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej określa corocznie procent wzrostu cen skupu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, na podstawie indeksu wzrostu cen skupu produktów rolnych ustalonego przez Główny Urząd Statystyczny.

3. Jeżeli kwoty zwiększające wysokość emerytury lub renty inwalidzkiej z tytułów wymienionych w ust. 1 pkt 2 są wypłacane w częściach obojgu małżonkom, wypłaca się je po podwyższeniu nadal w takich samych częściach.

4. Dodatek z tytułu odznaczeń państwowych lub dodatek kombatancki ustala się ponownie od podwyższonej emerytury lub renty inwalidzkiej.

§ 3. Waloryzacji rent rodzinnych dokonuje się przez ponowne ich obliczenie od emerytury lub renty inwalidzkiej podwyższonej w myśl § 2.

§ 4. 1. Za rok przyznania emerytury lub renty inwalidzkiej uważa się rok kalendarzowy, w którym przypada termin, od jakiego ustalono prawo do pobierania świadczenia.

2. Za rok przyznania renty rodzinnej uważa się rok kalendarzowy, w którym nastąpiła śmierć osoby, po której przyznano tę rentę, a jeżeli przyznano ją po osobie pobierającej emeryturę lub rentę inwalidzką — rok przyznania tych świadczeń, ustalony w myśl ust. 1.

3. Waloryzację emerytur i rent przeprowadza się z urzędu.

§ 5. Waloryzacji emerytur i rent na zasadach określonych w § 1—4 dokonuje się po raz pierwszy od dnia 1 marca 1987 r.

§ 6. Emerytury, renty inwalidzkie oraz renty rodzinne przyznane przed dniem 1 stycznia 1985 r. podlegają z dniem 1 marca 1986 r. zrewaloryzowaniu na zasadach określonych w § 7—9.

§ 7. 1. Rewaloryzacji emerytur i rent inwalidzkich, o których mowa w § 6, dokonuje się w następujący sposób:

- 1) podstawową wysokość emerytur i rent inwalidzkich podwyższa się do kwoty 7000 zł miesięcznie,
- 2) kwotę stanowiącą zwiększenie emerytur i rent inwalidzkich z tytułu wartości sprzedanych produktów rolnych podwyższa się przez:
  - a) zrewaloryzowanie wartości sprzedanych w poszczególnych latach produktów rolnych odpowiednio do wzrostu cen skupu produktów, jaki nastąpił w okresie od roku ich sprzedania do dnia 31 grudnia 1985 r.,
  - b) ponowne jej obliczenie w myśl art. 19 ust. 1—3 ustawy,
- 3) kwotę stanowiącą zwiększenie emerytur i rent inwalidzkich z tytułu:
  - a) wartości przekazanych Państwu gruntów, sadów, krzewów owocowych i innych plantacji, lasów oraz budynków podwyższa się o 150%, nie więcej niż do kwoty 2500 zł miesięcznie,
  - b) zrzeczenia się prawa do bezpłatnego korzystania z przekazanego Państwu lokalu mieszkalnego i pomieszczeń gospodarczych podwyższa się o 150%, nie więcej jednak niż do kwoty 1500 zł miesięcznie.

2. Wzrost wartości produktów rolnych, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, oblicza się przy zastosowaniu współczynników rewaloryzacyjnych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 19 ust. 4 ustawy.

3. Dodatek z tytułu odznaczeń państwowych lub dodatek kombatancki ustala się ponownie od podwyższonej emerytury lub renty inwalidzkiej, z tym że wysokość tego dodatku nie może przekroczyć kwoty 3000 zł.

4. Przepisy § 2 ust. 3 oraz § 4 stosuje się odpowiednio.

§ 8. Rewaloryzacji rent rodzinnych dokonuje się przez ponowne ich obliczenie od emerytury lub renty inwalidzkiej podwyższonej w myśl § 7.

§ 9. Kwotę podwyżki emerytur i rent wynikającą z rewaloryzacji kwot stanowiących zwiększenie emerytur i rent inwalidzkich (§ 7 ust. 1 pkt 2 i 3) oraz kwotę podwyżki rent rodzinnych (§ 8) realizuje się w rocznych ratach nie przekraczających 2000 zł, wypłacając każdą ratę z dniem 1 marca każdego roku. Nie przenosi się na rok następny części podwyżki przekraczającej kwotę raty mniej niż o 100 zł.

§ 10. 1. Składkę roczną na Fundusz Ubezpieczenia Społecznego Rolników ustala się od dnia 1 stycznia 1986 r. w wysokości:

- 1) 3400 zł od każdego ubezpieczonego,
- 2) 1600 zł z każdego hektara przeliczeniowego,
- 3) 10% dochodu szacunkowego z działów specjalnych.

2. Składka, o której mowa w ust. 1, nie może wynosić łącznie mniej niż 5000 zł i więcej niż 200 tys. zł.

§ 11. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 marca 1983 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 21, poz. 94 i Nr 62, poz. 283 oraz z 1985 r. Nr 13, poz. 54) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 11:

a) pierwsze zdanie otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli rolnik sprzedał w danym roku jednostkom gospodarki uspołecznionej produkty rolne o wartości niższej niż odpowiadająca równowartości 5 q żyta z każdego hektara przeliczeniowego lub w ogóle ich nie sprzedał, rok ten zalicza się do okresu wytwarzania i sprzedaży produktów rolnych, od którego zależy prawo do emerytury lub renty, gdy nastąpiło to wskutek:”

b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) klęski żywiołowej lub wypadku losowego”

2) w § 27 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przeliczenia obszaru użytków rolnych, lasów i gruntów pod stawami z hektarów fizycznych na przeliczeniowe dokonuje się według przeliczników określonych w przepisach ustawy z dnia 14 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. Nr 52, poz. 268), stosowanych na danym terenie na cele wymiaru podatku rolnego od gruntów.”

§ 12. 1. Wymiar składki na Fundusz Ubezpieczenia Społecznego Rolników za 1986 r., wynikający z różnicy pomiędzy dokonany wymiarem w ramach łącznego zobowiązania pieniężnego na podstawie dotychczas obowiązujących zasad a wymiarem według zasad i wielkości stawek określonych w niniejszym rozporządzeniu, ustala się w drodze odrębnej decyzji.

2. Różnicę składki, o której mowa w ust. 1, pobiera się w równych ratach, w terminach płatności łącznego zobowiązania pieniężnego za 1986 r. przypadającego po dniu doręczenia decyzji ustalającej wymiar składki.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

## 14

### ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 stycznia 1986 r.

#### w sprawie szczegółowych zasad waloryzacji świadczeń emerytalno-rentowych.

Na podstawie art. 74 ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270 oraz z 1986 r. Nr 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podwyższenie świadczeń emerytalno-rentowych w myśl art. 74 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270 oraz z 1986 r. Nr 1, poz. 1), zwanej dalej „ustawą”, następuje przy zastosowaniu współczynnika waloryzacyjnego stanowiącego procentowy stosunek kwoty emerytury lub renty do kwoty podstawy ich wymiaru.

2. Za kwotę emerytury lub renty, o której mowa w ust. 1, uważa się kwotę świadczenia wraz ze wszystkimi przysługującymi jej wzrostami i dodatkami, z wyjątkiem dodatków rodzinnych, dodatku dla sierot zupełnych i dodatku pielęgnacyjnego. Jeżeli świadczenie jest wypłacane w kwocie podwyższonej do wysokości najniższej emerytury lub renty, za kwotę emerytury lub renty, o której mowa w ust. 1, uważa się kwotę świadczenia w wysokości nie podwyższonej do świadczenia najniższego.

3. Współczynnik waloryzacyjny wyraża się w procentach z zaokrągleniem do setnych części procentu; określa się go w decyzji o przyznaniu emerytury lub renty. Współczynnik waloryzacyjny podlega ponownemu określeniu w wypadkach, o których mowa w § 3.

4. Za kwotę podstawy wymiaru podlegającą podwyższeniu w myśl art. 74 ustawy uważa się kwotę podstawy

wymiaru, ustaloną w decyzji o przyznaniu świadczenia lub o zmianie w prawie do świadczenia albo w jego wysokości — na ostatni dzień lutego roku, w którym dokonuje się waloryzacji.

5. Nowy wymiar emerytury lub renty uzyskuje się przez pomnożenie podwyższonej w wyniku waloryzacji podstawy wymiaru emerytury lub renty przez współczynnik waloryzacyjny.

§ 2. Podwyższenie emerytury lub renty następuje od dnia 1 marca każdego roku i obejmuje świadczenia przyznane przed dniem 1 stycznia roku poprzedniego, przy czym za rok przyznania świadczenia uważa się rok ustalony w myśl art. 122 ust. 5 ustawy.

§ 3. 1. Współczynnik waloryzacyjny ulega ponownemu ustaleniu, jeżeli w prawie do emerytury lub renty albo w ich wysokości nastąpiła zmiana przewidziana w przepisach ustawy, z wyjątkiem zmian podstawy wymiaru dokonanych w wyniku waloryzacji przewidzianych w art. 74 ustawy.

2. Jeżeli zmiana w prawie do świadczenia lub w jego wysokości nastąpiła po waloryzacji, nowy współczynnik waloryzacyjny ustala się przez określenie stosunku świadczenia obliczonego z uwzględnieniem zmiany, o której mowa w ust. 1, do podstawy jego wymiaru ustalonej na ostatni dzień lutego roku, w którym dokonano pierwszej waloryzacji tego świadczenia.

3. Ustalenie wysokości emerytury lub renty wskutek zmian, o których mowa w ust. 1, następuje przez obli-